

Hardasan

◆ İbrahim İlyası

Hardasan dünyanın halal adamı,
Hardasan, varmısan səsımə səs ver.
Məndən o tərəfə sən tükənirsən,
Səndən bu tərəfə mənə nəfəs ver.

Məndən o tərəfə, səndən bu yana,
Nə kökdədi dünya, xəbərin varmı?
Tapşırıb yellərə, büküb al-qana,
Bir ürək yollasam sənə çatarmı?

Bilərmisən hankı məmləkətdənəm,
Hansı millətdənəm bilərmisən sən?
Bu aciz halıma ucalığından,
Baxıb acı-acı gülərmisən sən?

Vurnuxub qalmışam dünya içində,
Mənə bir yol salğa özünə doğru.
Qurtulum bəşərin adiliyindən,
Sürünüm mübarək izinə doğru.

Hardasan dünyanın halal adamı
Sən haqsan, sən varsan səsımə səs ver.
Qapında ən sadıq nökerin ollam,
Mənə bu Şahlığı, nolar, tələs ver.

Həqiqət Acı Olmuş

◆ Telman Ümman Tircanlı

Oyatmadı milləti
Nə çağırış, nə azan,
Nə Koroğlu nərəsi,
Nə haray deyən ozan.
Yatıb, dəymə, toxunma,
Hələ şirin yuxuda.

El-oba viran qalıb,
Qan tökülüb, can gedib,
Nə qədər ünvan gedib.
Düşməni qənim kəsilib
Bu vətənə, bu yurda.

Ora mənimdir deyir,
Bura mənimdir deyir.
Susur bu millət, susur,
Görən bu biganəlik,
Yoxsa qəbahət, qüsur?

Dinmir hələ, danışmır,
Daşmır səbr kasası.
Dağılsın, viran olsun
O eybəcər atətin,
Gəlib çata bilməyən
Lazımların masası.

Hara baxır kor dünya,
Görünmür həqiqəti.
Gör nə qədər alçalıb
Qalmayıb ədaləti.

Ey belə dünya, dağıl,
Hərə gündə danışır
Bizə neçə əfsanə,
Hekayə, neçə nağıl.

Həqiqət acı olmuş,
Bal kimidir yalanlar.
Koramallar yatsa da,
Hər gün çalır ilanlar,
Qafil çətin dil anlar.